

REVISTA ORĂŞTEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl. Pentru România și străinătate 10 fr. la an. Manuscrise nu să înapoiază. — Scrisori nefrancate nu se primesc. Abonamentele să plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva“ în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt să se trimită la adresa: „Minerva“ institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

Administrația de stat.

O nouă primejdie se ivește pe orizontul politicei condusă de guvernele maghiare. Aceasta e introducerea administrației de stat.

Dela guvernul lui Szapáry încoace toate guvernele s-au preocupat de această afacere. Toate au găsit de lipsă mare, a schimba actualul sistem administrativ, a cassa autonomia comitatelor și a pune întreaga conducere a administrației în mâinile statului, adecață a guvernului.

Ideea aceasta a fost mai mult discutată și parea a fi ajuns tare aproape de realizare sub guvernul Bánffy, care, cum se știe, dintre toate guvernele de până aci a fost cel mai îndrăsnet și cel mai volnic în intruparea ideilor de întărire a statului pan-maghiar.

Căzut dela putere, Bánffy cu adenții sei extra-șoviniști așteptau, ca Széll, noul ministru-președinte, să calcă întru toate pe urmele făcute și să ducă mai departe planurile de mărire a elementului maghiar cu aceeași îndrăsneală, între cari planuri firește era și statificarea administrației.

Astfel se face, că Széll acum mereu este interpelat asupra diferitelor chestiuni lăsate neisprăvite de Bánffy. De curând în una din comisiunile parlamentare a fost întrebat, că ce are de gând să facă cu administrația de stat?

Mărturism că eram curioși și noi să cunoaștem în privința aceasta pările noului guvern, care la început făcuse enunțării atât de mult promițătoare și bucinase pacea prin cuvintele »lege, drept și dreptate«.

Precaut și tacticos cum este Széll, a dat un răspuns care a nemulțumit presa opositională din Budapesta. A spus, că ideea administrației de stat încă n'a ajuns la maturitatea de lipsă,

că o mulțime de chestiuni trebuie să încălzească și studiate, mai ales raporturile de naționalitate. *In principiu însă nu este împotriva statificării administrației și promite, că luându-și ca basă cercetările făcute de guvernele antecedente, va căuta o soluție potrivită.* Până atunci însă Széll crede, că facându-se unele îmbunătățiri în sistemul actual și punându-se mai ales capăt abusurilor din administrația comitatelor prin un control sever, s-ar putea introduce câteva folositoare îmbunătățiri...

Fără îndoială, dă Széll este un bărbat politic de până cea mai fină. Toate aceste le-ar fi spus bunăoară Bánffy într'un mod brutal și absolut jignitor pentru noi. Dă Széll însă a ținut să le îndulcească, ca să nu revolte prea de timpuriu naționalitățile.

Vedem însă un lucru lămurit. Dă Széll nu este împotriva administrației. Dă Széll lucrează fără sgomot la proiectul de lege prin care va frângă gălăția vieții autonome a comitatelor și va concentra toată puterea în mâinile guvernului. Si astfel ne putem aștepta că într-o bună zi să fim surprinși cu noua lege, care ne va da o lovitură capitală.

Datoria noastră a naționalităților nemaghiare este să ne deschidem ochii de timpuriu, ca să putem întâmpina cu toată puterea noastră de rezistență lovitura ce să pregătește anume pentru noi. Zicem *anume pentru noi*, fiindcă vedem că presa ungurească nu găsește alte motive prin cari să reclame statificarea administrației, decât înfrângerea mai usoară a mișcărilor naționaliste.

Datoria noastră este ca să ne ridicăm cu toată hotărîrea împotriva centralizării puterii.

Sistemul de până acum deși nu ne oferia destulă influență în viața comitatelor, precum ne-ar fi îndreptățit numărul populației noastre; deși noi Români aproape în nici un comitat, cu

toate că suntem în majoritate, nu avem conduceră, căci alegerea membrilor în congregație se facea cu aceleași preșioni și abusuri desfrâname ca și alegerea deputaților, totuși legăm nădejdi pentru viitor. Înțelegându-ne bine între noi și nisindu-ne a intra căt de mulți în congregații, vom avea în mâna o putere de control și un teren de fapte de care guvernul va trebui să țină cont. Acest teren trebuie să ni-l rezervăm mai ales pentru timpuri grele ca cele de acum când împrejurările de-atâta timp ne opresc și ne ridică glasul în dieta terii.

Si unde mai pui că până ce vom avea administrație autonomă, mai ales dacă va înceta nebuna presiune a guvernului, vom avea și drepturi de-a ne institui și destitui funcționari nostri și a îngrijii ca în părțile române să avem după putință și funcționari români, mai ales notari români. Căci, dacă actuala lege administrativă s-ar aplica așa cum este, fără terorisarea fișanilor, noi am avea mulți funcționari de-a noi și astfel o plângere esențială a noastră împotriva guvernului ar putea ușor să inceteze.

Dar' guvernul în loc de-a face să inceteze plângerile noastre, voiește să le înmulțască. Tocmai aici, în numirea funcționarilor, ne va lovi crunt. Prin statificarea administrației nu va rămâne a priori de funcționar român prin părțile românești. Nouă ne va numi de conducători administrativi pe Sécui sau pe alți pintenăti din fundul Ungariei, ear pe Români și va numi prin părțile curat ungurești. Astfel guvernul va pune la cale o dublă maghiarisare.

Dar' noi până atunci să nu stăm cu mâinile în sîn. Datoria noastră este să nu rămânem indiferenți în fața acestui atac. Conducătorii nostri să mediteze de timpuriu asupra contra măsurilor ce trebuie să luăm, ca să zădărnicim îndeplinirea acestui plan criminal.

o jumătate de oră, regimentul să trasă lângă o pădure de brazi și a format un pătrat. — Pentru ce văți opriți aici, am întrebat pe un căpitan, pe care-l cunoșteam? — Ca să ținem judecată asupra unui ostaș care a furat ceva dela țărani la care a fost încuarțat, răspunse căpitanul. Dacă voiești, te voi așeza într'un loc de unde vei vedea și auzi toate. — Am mulțumit căpitanului și m'am așezat la locul meu. Indărțul regimentului, aproape de pădurice, săpau doi ostași o groapă. In mijlocul regimentului se deosebă opt cătane pe tobe și al nouălea șezend ceva mai departe înaintea acestora, scria ceva pe genunchi cu un condeiu de plumă. Invinoțitul a fost chemat înainte. Acesta era un tinér înalt, frumos și cu o căutătură blândă. Dimpreună cu el a venit și o femeie, aceea care l'a părăsit.

Colonelul voia să întrebe pe femeie despre lucrul furat, dar cătana părăsită a zis cără colonel: — E de prisos, dle colonel, că să mai întrebă, voi mărturisi eu toate. Am furat dela această femeie o năframa de buzunar.

Colonelul: D-Ta, Iosife? Imi pare foarte rău. D-Ta ai fost totdeauna cunoscut și cinstit ca unul din cei mai harnici și mai de treabă fecior din regiment.

Iosif: Imi pare foarte bine, dle colo-

nel. Eu totdeauna m'am silit a-mi împlini datoria mea, a mulțumi pe mai marii mei. Iartă-mi să-ți spun că năframa n-am furat-o pentru mine, ci pentru Maria.

Colonelul: Si cine este Maria aceea?

Iosif: Ah! Dle colonel, este o zină, un șanger frumos și bun, este o fată din satul nașterii mele, pe care o iubesc. Ea se deosebește în ceea cea mică lângă vale, unde este un cires mare. Ah! D-zeul meu! aşadar nu o voi mai vedea, nu voi mai grăbi cu draga mea Maria.

Colonelul: Nu te înțeleg, Iosife, spune-mi mai pe larg cine e Maria și ce vreau cu ea?

Iosif: Bine, dle colonel, că să știi cine e Maria, cetiți scrisoarea asta.

Iosif a dat colonelului o carte, care i-a fost scris-o Maria. Cartea sună astfel:

Iubitul meu Iosif!

Prin vîrful meu, care pleacă acum la regimentul tău, îți trimit aceste rînduri și o pungă, care am făcut-o pentru tine, despre cari socotesc că te vor găsi în sănătate deplină. Am trebuit să lucrez la această pungă numai noaptea, pe ascuns, ca să n'o vadă tata. El mă tot ocărăște, că pentru ce te iubesc așa de tare, și-mi zice că tu nu vei mai veni acasă din cătane. Așa-i Iosife, că tu vei veni acasă? Ah! chiar deși n'ai veni,

Din Bucovina.

Despre marea întunire a preoților români bucovineni, ținută la 30 Oct. n. în Cernăuți, extragem din »Patria« următoarele:

Dacă s'a manifestat cândva în Bucovina sentimentul național și patriotic în mod impenetrator, s'a manifestat netăgăduit și neîntrecut în ziua de 30 Octombrie, prin adunarea epocală a preoțimii române. Dacă a arătat cândva națiunea noastră vitalitatea sa a arătat-o Luni prin preoții săi. Din munți și de la țeară, din sate și orașe, preoțimea noastră s'a ridicat ca un singur om, și concentrată în adunare obștească, a arătat nemernicului venetic că suntem încă foarte tari și nu ne lăsăm bagatela în țeara noastră proprie. Sala de tir își oferea Luni seara aspectul grandios al unui falnic codru de stejari. Neclintiți în voință lor de-a înfrângere obrăznicia calomniilor minciuni, preoții nostri au observat în decursul întregiei ședințe o linie de deamnă întocmai ca secularul codru de stejari în fața unui nor, ce se ridică în deșertările albastre. Prea e mic și prea depărtat pericolul, ce amenință biserică noastră până când păstorii ei sunt atât de conști de sacra lor datorină. Până când în fruntea acestei biserici vom avea o preoțime cum o avem, norul amenințător încărcat de fulgerii furiei nu constituie absolut nici un pericol pentru această biserică.

Sbuciumările adversarilor vor rămâne zădărnicite și mii de ani ele nu vor fi în stare să ne repună, iscodească calomni și cause cătovești. Victoria noastră e garantată, aceasta e firma convingere, ce am câștigat-o prin adunarea preoțimii noastre.

Pe nevrute ne vin în memorie caracteristicile cuvintele ale unui general unguresc din anul revoluționar 1848, care cuvintele se potrivesc de minune și pentru situația actuală dela noi. Se știe, că în 1848 preoții români din Transilvania s-au pus în fruntea ostirilor încleștate în lupte sângeroase cu revolta Unguri. Victoria după victorie raportau „preo-

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI“

TOAMNA.

Cărduri-cărduri se așeză
Rândunele 'n șireag,
Si pornesc ca regimene
In drumul lor trist, pribeg!

Pe coline nu mai sună
Cornul dulce de păstor,
Si pe lunci nu se aude
Doine jalmice de dor.

Ear' isvoarele de apă
Cad în murmur ostenit,
E târzie toamna-acuma
Si tu încă n'ai venit!

(Bunedoara.)

Nicu.

Năframa albastră.

Intr-o zi de toamnă, e foarte mult de atunci, pe la începutul lunei Octombrie, călătoriam pe jos.

Inaintea mea mergea un regiment de osați. Imi plăcea musica militară și de aceea mă grăbiam în urma regimentului, ca să aud cât se poate mai bine. După drum de

eu tot te-asi iubi până la răsuflarea mea cea din urmă. M'am logodit cu tine în seara aceea, în care mi-ai cumpărat și mi-ai dat năframa cea albastră. Ceea-ce mă face să fiu mândră și să mă bucur este, că am auzit că te iubesc și te cinstesc toți din regimentul tău. Ai încă doi ani de cătanie, grăbește-te cu dînșii, Iosifă dragă, căci atunci voi fi mireasa ta, vom fi o păreche.

Te rog trimite-mi și tu ceva din țeară în care ești, nu pentru ca să am ceva, ci pentru ca să-ți aducă aminte de tine și că să pot purta cu mine ceva dela tine. Sărută ceea-ce îmi vei trimite, și eu de bună seamă voi afla locul unde tu ai sărurat.

Până la moarte credincioasă
Maria.

După cei colonelul scrisoarea, zise Iosif: Vîrul meu îmi aduse această scrisoare ieri seară, când mi-am căpătat biletul de închiriat. Toată noaptea n-am putut dormi, mă găndeam tot la patria mea și la Maria. Ea mă rugase să-i trimit ceva din țeară astă strină. Dar' cum și ce să-i trimit? căci eu n'am bani, deoarece mi-am zălogit leașa mea încă pe trei luni înainte, spre a da fratelui meu ceva pe drum, care împlinindu-și anii cătăniei plecase acasă. În această dimineață, după ce m'am scutat, am deschis fereastra.

ții cu crucea în frunte", aşa că au devenit proverbiali comandanți de răsboie, temuți chiar de cei mai îscusi generali ungurești. Eată un citat din Colescu, care descrie acele zile revoluționare: »La 11 Iunie, Lupu Kemeny încercă pentru ultima oară să supună pe Moți revoluționii lui Kossuth, fu însă crâncen bătut, aşa că găsimuși scăparea în fugă, a exclamat desnădăjduit: „Dracul se se mai bată cu popii!“ Tare ne temem, că și bar. Bourguignon va fi exclamând în desnădăjduirea sa, că nu-i dispus să-și mai încerce norocul cu preotimia română. Se va fi informat de sigur bar. Bourguignon despre strălucitul decurs al adunării preoțesti și credem, că i-a trecut acum orice gust a-și mai încerca norocul și a doua oară. Va trebui bietul să renunțe la planul său de a încerca cercetarea disciplinară, ce a proiectat-o contra acelor preoți, ce subsemnaseră protestele anterioare contra faimosului discurs din 18 August. Fie însă, că încă nu și-a venit în ori bar. Bourguignon, noi îi promitem în casul acesta un desastru nimicitor, din care nu va mai fi nici o scăpare. Atunci va răsări în adevărata sa lumină vitalitatea întregului popor român din Bucovina și nocturnele cucuvee cobitoare à la Würfel, vor trebui să se refugieze cu prorociile lor departe-departe de strălucirea națiunii noastre, pentru care zorile zilei demult s-au ivit. Apa trece, perile rămân, aşa zice Românul și aşa cer legile naturei. Ce e val ca valul trece. Bourguignon, Würfel & Comp. se vor duce, națiunea română însă va rămâne și biserică noastră nu se va clăti.

Precis la orele şese seara sala spațioasă de tir din grădina publică era plină de preoți. Se adunaseră deja peste două sute. Din Carpați și până la Nistru aproape întreaga preotimie română din Bucovina era prezentă, de la cel mai tiner cooperator până la cel mai bătrân luptător în via Domnului, dela cel mai voinic până la cel mai slab.

Când a pășit în sală dl profesor de universitate Eusebiu Popovici strigătele de trăiască răsunau ca tunetul prin nori și păreau că nu mai vor să înceteze, atât era de mare însuflețirea celor adunați.

La orele şase și douăzeci de minute dl prof. Eusebiu Popovici însoțit de părintele paroch din Dragoești urcă tribuna și deschide adunarea imposantă prin rugăciunea »Impărate cerescă și o vorbire fulminantă, în care arată scopul adunării.

Cu unanimitate de voturi este ales de president însuși dl prof. Eus. Popovici.

Declarându-se adunarea de deschisă, președintul amintind cu venerație de neclintita iubire a clerului ortodox-român din Bucovina față de augustul Cap încoronat și Casa dominoare, cetește textul unei telegramme menite spre a fi trimisă imediat direct la adresa M.

O năframă albstră era acățată dinaintea mea pe o trângie și sămăna cu cea a Mariei, care avea tot aceeași față și aceleași flori albe. Văzându-o nu m'am mai gândit nimic, nici la păcat nici la pedeapsă, dacă m'ar descoperi, ci am furat-o și am băgat-o în traistă. Am plecat din quartier, dar' îndată începuti a mă căl de furtușagul ce l'am făcut și tocmai voiam să mă duc îndărăt, ca să o acățearăști acolo, de unde o luasem, dar' femeea a făcut larmă, în urma căreia săcăndu-se cercetare, să găsit năframa la mine. Aceasta este curatul adevăr. Am păcătuit, legea e aspiră și zice că ori-care va fura cel mai mic lucru dela gazda sa, se va împușca. Eu trebuie să mor! Fătilor, împușcați-mă, dar' nu mă urgiziți!

Judecătorii auzind aceasta s-au mișcat atât de tare, încât pe obrazul lor vedeam curgând șiroale de lacrimi. Ei îl judecară la moarte, căci legea trebuie să se împlinească. Iosif își asculta judecata cu sănge rece, se apropia de căpitanul seu și-l rugă să-i dăruiască un floren. Căpitanul i-a dat. După aceasta Iosif se duse la femeia dela care furase năframa și-i zise: Iubită femeiel! Eacă îți dau aci 1 fl., dă-mi îndărăt năframa cea albastră, dă-mi-o, te rog trumos, și dacă e mai scumpă de cât 1 fl., iartă-mi ceeaială și socotește că o cumpăr destul de scump, plătindu-o cu viața. Femeia îl detine năframa, Iosif luându-o o sărută și o

Sale. Textul acestei telegramme se votează cu nespusă însuflețire de cărătoși preoți adunați și se expediază imediat.

Eată telegramă:

*Cără Maiestatea Sa c. r. apostolică
în Viena.*

Preotimia ort. orient. română din Bucovina adunată astăzi în 30 Oct. în Cernăuți cu scopul de a transmite petiționi în afaceri vitale comune la adresa D-lui Arhiepiscop și cără Inaltul minister, substerne cu toată reverință Maiestății Voastre c. r. apostolice asigurarea omagială a fidelității profunde și nestrămutat înrădăcinat în inimile preotimii ort. or. române din țeara aceasta și în inimile precum a fiilor lor trupești așa și sufletești, a supunerii și iubirii cără Maiestatea Voastră, cără Inalta Casă împăratescă și cără augusta monarhie austro-ungară.

Preasăpusul presidet al adunării Eusebiu Popovici, archipresviter și prof. univ.

A doua zi, Marți, o deputație a clerului a făcut o vizită metropolitului Arcadie. Visita a ținut cam 20 minute și a decurs în cadrele formalității. Cuvântarea conducețorului deputației era o parafrasă a adreselor înmanuate, ținută în ton și formă cuviincioasă și corăspunzătoare importanței momentului. Primirea din partea metropolitului s'a făcut în forme amicale și tot așa era și ținuta deputației cu toată reverința. În răspunsul său a susținut metropolitul cunoscuta sa convingere despre obiectivitatea și dreptatea sa, însă totuși a și promis, că va cumpăra foarte serios toate punctele adreselor și va căuta după putință a mulțumi și preotimia română, pe care a asigurat-o de iubirea sa părintească, adaugând, că și însuși este bun Român.

O rară manifestație spontană de veneație și iubire au făcut teologii nostri profesorilor lor de universitate.

Theologii români plini de cea mai profundă alipire și admirăție față de distinții luptători, ținută de o datorie sfântă a-și manifesta aceste sentimente, dictate de suprema însuflețire față de conducețorii desinteresați ai clerului.

Ovaționile s-au adus Miercuri la orele 12 a. m. Toți teologii atât interni cât și externi s-au prezentat la dl prof. Eus. Popovici precum și la ceialalți profesori. Din cuvintele adresate de vorbitorul gremiuului teologilor profesorilor lor remarcăm următoarele: Salutăm cu entuziasm sfânt pe falnicii apărători ai bisericii și națiunii. Ne alipim cu dragoste fiească de creștinii și conducețorii desinteresați ai clerului.

Trăiască stălpii ortodoxiei și ai națiunii române!

Uralele »să trăiască« erau nesfîrșite.

dede căpitanului seu cu aceste cuvinte: Dle căpitan! Dacă se va întoarce vre-unul din frații mei acasă, te rog să-i dai această năframă, ca să o ducă Mariei mele, dar' să nu-i spună în ce chip am căpătat-o.

După aceasta îngenunchiând și rugându-se se duse cu pas repede în mijlocul ostașilor. Eu m'am tras în pădure ca să nu văd această priveliște tristă. Vre-o căteva împușcături mă vestiră îndată că s'au gătat toate. După ce s'a depărtat regimentul, am ieșit din pădure, m'am apropiat de locul unde a fost mai năște regimentul și am aflat un mormânt nou. Acela era locul unde odihnă acum Iosif. Am rupt o ramură de brad, am făcut o cruce și am pus-o la capul lui Iosif, care acum este uitat de toată lumea, afară de mine și, poate, de Maria.

G. S.

In tipografia Wilhelm Kraft din Sibiu au apărut și se află de vînzare următoarele călindare pe a. 1900: „Posnașul“, prețul unui ex. 36 cr., „Amicul Poporului“ 40 cr., „Călindarul Săteanului“ 17 cr., „Călindar cu litere cirile“, 25 cr. Toate aceste pe lângă partea calendaristică mai cuprind și o bogată literatură și mai multe ilustrații frumoase.

Răspunsul dat de ilustrii profesori a fost plin de cele mai frumoase și nobile învechături. Deneșii au accentuat, că se bucură de entuziasmul tinerimii teol. pentru biserică și națiune, preotimia trebuie să lupte pentru adevăr și dreptate, căci onoarea și demnitatea o reclamă. Într-o toată urmăriță membru ai preotimii cuvintelor Măntuitorului: Dați cele ce sunt ale lui D-zeu lui D-zeu și Impăratului cele ale Impăratului, atunci vor fi preoți adevărați în via Domnului și cetăteni buni.

neavând înaintea ochilor altceva, ne zăcându-ne la inimă alta, decât fericea noastră și atunci nu vom mai avea a ne teme de nimic. Atunci vom putea căuta cu fruntea senină și înălțată spre viitor, atunci D-zeu ne va ajuta, D-zeu va fi cu noi.

„Reuniunea economică în Orăștie“.

Adunarea de constituire.

Conform convocării publicate în nr. nostru trecut, adunarea de constituire a »Reuniunii economice« s'a ținut Sâmbăta în 4 Nov. n. la 3 ore p. m. în localitățile casinei române din loc, luând parte peste 40 persoane, în teligință și popor, din loc și jur.

Având în vedere, că aici la noi se ține obișnuitul tîrg de săptămână Sâmbăta, și că multe comune sunt foarte aproape de Orăștie, acest număr nu a fost prea îndestulitor.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de dl Dr. Ioan Mihu, în calitate de președinte ad hoc, arătând scopul ce-l urmărește Reuniunea.

Sa ales apoi o comisie de 5 membri, care să compună lista comitetului.

La cetirea numelor celor aleși, s'au iscat și unele observări și contraziceri, încât a trebit să se purceadă la votare secretă. În cele din urmă ea a rămas însă întocmai cum a fost propusă de comisie.

Eată numele celor aleși:

Dr. Ioan Mihu președinte; Vasile Domșa și Aurel P. Barcianu vice-președinți; Ioan Moță secretar; Petru Belei cassar și Constantin Baicu economist; ear în comitet: Ioan Mihail, Dr. Aurel Muntean, Dr. Silviu Moldovan, Nicolau Vlad, Ioan Lazaroiu, Daniil David, Irinie Boca și Dumitru Rob din Orăștie; mai departe Nicolau Andrei din Căstău, Ioan Fleșeriu din Romos, Iosif Indriș din Băcănti și Nicolae Michailă din Vinerea.

Cel dintâi pas ce va intreprinde acum acest comitet, va fi lansarea unui apel pentru înscrierea de membri.

Veacul al XX-lea.

Suntem aproape trecuți peste veacul al XIX-lea, aşa zis al luminilor, și cu pași repezi ne apropiem de al XX-lea, care, având în vedere cele multe peste cari am trecut, cu diferitele lor numiri, cu toții am dorit că el să fie numit al libertății, adecă veacul, în care fiecare popor, fie acela ori-cât de mic, să se poată liber desvolta, nepunându-i-se nimici în cale, după cum el va afla și va crede mai de cuvință.

Dar' dacă ne aruncăm privirile asupra lumii întregi, vedem că și acum se mai află încă popoare, cari nu s'ajung cu prada ce au răpit-o până aci, ci doresc a-și continua această meserie condamnabilă și de aci înainte față de popoare, cari în asemănare cu dinsele sunt cu mult mai mici și mai slabe, cu toate că aceleia nici cu căt fi negru sub unghiile li-au vătămat sau făcut vre-o stricăciune.

Vedem d. e. pe marea și puternica Anglie cum se năpustesc cu furie turbată asupra bieților locuitorii pacinici din Sudul Africei, cari nu numai că nu i-au causat nici o stricăciune, dar' din contră s'au nisuit, ca întrucât le este putință, să-i facă pe plac, dacă prin aceasta cumva nu vor fi jigniți în libertatea lor. Anglia însă nu s'a mulțumit cu una cu două, ci ea dacă a prins odată de deget, a voit să aibă mâna întreagă, sau mai bine zis a voit să-i despoeie de libertatea de care s'au bucurat până acum.

Aceasta văzându-o Burii, și-au uitat că ei, un popor mic și slab, au în față lor pe cea mai puternică țeară din ziua de astăzi, și-au uitat că pot să fie striviti până la unul, și-au uitat cu un cuvânt de toate, căci în inima lor n'au avut nimic mai drag și mai scump, decât libertatea.

Da, libertatea a fost ceea-ce i-a îndemnat să pună mâna pe arme și să se lupte cu atâta bărbătie, cum în adevăr se luptă. Si deviza lor este, că ori vor rămâne liberi ori vor murî până la cel din urmă, dar' cu nici un preț nu se vor supune.

Cea mai mare și mai tare armă a lor este: dreptatea, care se află pe partea lor, și astfel nădăjduesc că nici D-zeu nu-i va părăsi.

Trăim adecă într'un timp când și cele mai mici popoare nu voiesc să-și mai lege drepturile lor de nasul cutării sfânt, nici de al altuia, care crede că D-zeu i-a dat poporul în moștenire. Popoarele nu mai sunt marfa de vândut. Înțeptul cu înțeptul ele se nisuesc și scăpă de sub aceia, cari cu sila li-său puse de tutori.

Să toată lumea le dorește îsbândă, ear

pe Englezi și desprețește, și așa se vede că nici norocul nu le suride în acest răsboiu, căci de când el decurge, ei au fost cari au păsat bătai, cum de mult n'au mai păsat.

Din această cauză indignarea în Anglia este foarte mare și nu este exchisă posibilitatea, ca Burii să iasă învingători, mai ales că cei din statul Oranje încă le vor sări într-ajutor. Este deci de previzuit, că acest veac se va sfîrși cu răsboiu, ba se poate că el să se continue și în veacul al XX-lea, dacă cestelalte puteri europene nu vor cădea de acord, ca săilească pe Anglia la pace.

Se va schimba așa zicând numai veacul, dar' uneltilor și întrigile dintre popoare nu vor pieri. Ba se poate, ca ele în veacul al XX-lea să se înmulțască și mai mult, făcând ca în locul veacului, care dorim să fie al libertății, să vină unul, în care asupririle și barbarile să fie și mai dese și mai crâncene ca până aci.

Eată la ce ne putem aștepta în veacul al XX-lea, urmărind cu atenție cele ce se petrec în pragul lui.

Conferența înv. rom. din cercul Devei!

In urma ordinului Preaveneratului Consistor archiecesan cu data de 12 Iulie a. c., învățătorimea gr.-or. din cercul Devei s'a întrunit în 14/26 Oct. sub conducerea dlui comisar consistorial Dr. Pavel Oprisa, în orașul Deva.

Inainte de începerea sedințelor, la 9 $\frac{1}{2}$ ore s'a ținut serviciul divin cu »Invocarea Duhului Sfânt« în biserică gr.-or. din loc, prin dl protopresbiter George Romanul, la slujba dumnezească au luat parte toți membrii deja sosiți. Din biserică învățătorii să adună în școală din loc și la orele 11 $\frac{1}{4}$ dl președinte prin o vorbire foarte acomodată, în care arată îndeosebi însemnatatea școalei române și a culturii naționale, precum și folosul cel mare care i-l aduc întrunirile, declară sedința de deschisă.

Se purcede imediat la constituirea biroului. Ca notari ad hoc să aleg: Ilie Hociotă și Toma Roșu, iară ca membri verificatori: Ioan Branga și Toma Neamțu. Mai departe se testează consemnarea învățătorilor din tractul Orăștiei, Devei, Iliei, Dobrei și din al Hațegului și să constată 60 de membri prezenți și peste 70 absenți, un semn nu prea îmbucurător.

Ca inspectori districtuali, au luat parte P. O. D. protopresbiter: Avram Păcurariu, Vasiliu Domșa Iosif Morariu, și George Romanul.

Punându-se la desbatere obiectele statorite în programă, învățătorii au arătat și de astădată, că cunoști și înțeleg scopul ce-l urmăresc conferențele, lăudă parte cu interes la desbatere mai îndelungată, asupra diferențelor puncte din programă, precum: la raportul comisiunii înșarcinate cu revisuirea și cenzurarea materialului cuprins în normativul școlar votat de sinod în anul 1882, la obiectul: »Cestunea examenelor publice la finea anului școlar«. Cu privire la această chestiune s'a statorit mai multe puncte, cari trebuie observate la tinerea examenelor școlare.

Cu această ocasiune învățătorul Ioan Fleseriu a cunoscut o disertație despre »Atențunea elevilor în școală«, care fiind lucrată cu priere să facă bună impresie asupra auditorilor și a fost ascultată cu plăcere.

Sau mai ținut încă 2 prelegeri practice cu elevii. Prima »Despre substantiv« ținută de Toma Roșu, a doua »despre fracțiuni« de Ioan Fleseriu.

Ambele prelegeri au fost bine reușite; prelegerii au dovedit că și-au câștigat o praxă bună în modul de predare al materialului. Conferența le aduce mulțămîță protocolară.

La propunerea învățătorului Ioan Branga, conferența își exprimă dorința, ca adunările învățătoreschi, din mai multe puncte de vedere să se țină pe viitor și în alte centre din comitatul nostru.

Cu aceste se termină agendele conferenței și dl comisar, prin cuvinte pline de dragoste mulțumește membrilor pentru participare și exprimându-și dorința ferbinte, ca cel puțin unele grăunte aci câștigate să încolțască și să aducă roadă, și dacă fiecare învățător își va împlini datorință, școala română desigur va progresă, și prin școală va progresă și cultura națională. Cu aceste declară sedința de închisă. In urmă învățătorul Constantin Baicu în numele conferenței mulțumește dlui comisar pentru interesul și zelul arătat.

ÎNTEMPLĂRILE SEPTEMBRENEI

Foile maghiare susțin, că privitor la statorarea cuotei, delegațiunile austriacă și ungărau ajuns la deplină înțelegere. S'a stabilit adeca pentru Austria 65%, ear' pentru Ungaria 35%.

Comisiunea pentru afacerile de presă a Reichsrathului austriac, după cum scrie »Bud. Hir.«, a primit unanim cassarea competenței de timbru pentru inserțiuni.

George Oprea, par. gr.-or.

Principale Carol al României a trecut peste pericol. Starea sănătății sale e destul de satisfăcătoare.

Comandantul corpului XII. din Sibiu, Feldzeugmeisterul Probst a sosit Joi în Orăștie, pentru inspectarea batalioanelor staționate aici.

Alegere de notar. Duminecă în 5 Nov. n. a. c. s'a ținut alegerea de notar în comună Crisior, pretura Brad, alegându-se dl Dimitrie Moldovan, fiul fostului notar din Băia, George Moldovan.

Cununie. Dl Lazar Bera, teolog abs. și d-șoara Sinefta Sinea își vor sărba cununia Duminecă în 19 Nov. n. a. c. în biserică gr.-or. din Roșcani.

— Dl Ioan Tomuța și d-șoara Maria Roșca din Orăștie, își vor sărba cununia Duminecă în 19 Nov. n. a. c. Le dorim fericire!

Alegerea de deputat mirean pentru congresul bisericii ort. rom. se va ține, în cercul Ilia, Duminecă în 12 Nov. n. a. c. Privitor la această alegere primim dela un fruntaș român din acele părți următoare: O părere e, ca și de astădată să se aleagă dl Victor Tordășianu, exactor la Consistorul din Sibiu. Dl Tordășianu a mai fost alesul cercului nostru și la congres și la sinod. E deci de dorit, ca alegătorii din comunele noastre să de astădată să-și dea voturile pentru dinsul.

Două omoruri. In Ó-Becse s'a întemplat următorul cas ingrozitor, care ține în agitație pe toți locuitorii comunei. Croitorul de-acolo, Zay, și-a omorât soția și pe fratele aceleia. El trăia de-un timp încoace foarte rău cu soția, din care cauza ea l'a părăsit și s'a dus la un frate al ei. Zay a rugat-o în mai multe rănduri, mergând la ea, că să se reîntoarcă la el, dar' ea n'a voit odată cu capul. Zilele trecute el a mai făcut o încercare, dar' fără rezultat. Atunci el a scos un cuțit și i-l-a însipat în spate. La strigătele ei de ajutor, a venit fratele seu și a voit să iee cuțitul din mâna lui, dar' acesta fiind mai tare, i-l-a împlânat în inimă, omorindu-l la moment. Ucigașul a fost îndată deținut.

O cununie rară s'a petrecut zilele acestea într-o biserică din Viena. Mirele, care e de 40 ani, e orb, și pe lângă aceasta îi mai lipsește și un picior, ear' mireasa e o bătrâna de 65 ani. Ei au făcut cunoștință într'un institut de binefacere, unde bărbatul a fost primit ca să-i se dea toate cele de lipsă, fiindcă nu-și putea căștiga pânea de toate zilele. Bătrâna încă se află acolo, îngrijind de neputincioșii. După ce au făcut cunoștință unul cu altul, n'au voit să mai stea acolo, ci s'au cerut afară. Acum bărbatul și-a cumpărat o harmonică, și bătrâna îl conduce prin curțile oamenilor, și astfel trăiesc de pe zi pe alta.

Căsătoria la Buri. De obicei Buri se căsătoresc de tineri. Un fețor dacă a ajuns vîrstă de 20 de ani, își caută nevastă, dacă cumva nu-i au găsit vreuna părții. Înainte de-a-1 face însă cunoștință, Buri se uită cătei, căci cai și căte vaci au părții fetei pe care voesc s'o iee, și socotesc și aceea, că căte fete sunt la casă, ca să știe ce parte vine pe una. După ce și-au găsit mireasa, atunci ei se schimbă și se duc călări până la locuința fetei. Părții fetei, cu toate că și-știu ce însemnează acea vizită, totuși îi primesc foarte rece și și se întrețin foarte puțin cu ei. Se duc apoi a doua-oară, și ear' așa de rece sunt primiți. Abia când se duc pentru a treia-oară, sunt primiți mai cu căldură și hotăresc asupra celor de lipsă la cununie și statoresc ziua. Din purtarea fețorii-

lor, se vede îndată, că ei mai mult pentru zestre le iau, decât din dragoste. Cununia de obicei se săvîrșește Dumineca. În ziua aceea mulțime de oameni călări și cu trăsuri se duc în satul unde să aflu biserică, căci nu sunt în toate satele. Mirele intră în biserică cu familia și cu rudenele sale, și mireasa tot așa. Haina de mireasă e căt se poate de elegantă, căci pe aceasta ei pun foarte mult preț. Nu o fac anume, ci o iau împrumut dela alte femei bogate și după cununie ear' li-o dau înapoi. Se întemplă adeseori, că într-o Duminecă se săvîrșesc și căte 12 cununii, în aceeași biserică. Atunci preotul în continuu stă înaintea altarului. Tîrgurile cam de regulă încă se țin în acele Dumineci, când este vre-o cununie, și părții cari au copii de insurat, atunci umbă de le caută căte-o mireasă. Ospețele lor durează mai multe zile și se consumă foarte multă mâncare și beutură, căci Burii au apetit foarte bun.

O călătorie spre moarte. Din Kuttenberg se scrie, că doi studenți, Ladislau Divisch și Carol Havelka, ambii în etate de 15 ani, s'au hotărât ca să se ducă și să intre în oastea Burilor. Dar' n'aveau bani de drum. Ce se facă deci. Au spus părților că să le dea căte 15 fl. cătrebuc să plătească diacatrul școalei, ce părții au și crezut și astfel li-au dat. Dar' abia au ajuns în Viena, și baniii li-sau gătit, și deci au fost siliti să se reîntoarcă acasă. Părții aflând ce au voit să facă, i-au înfruntat. Ei de năcăz și au pus în gând să se omoare. Divisch s'a impuscat, ear' Havelka s'a junghiat.

Despre o dramă săngeroasă se vedește din Timișoara. Economul Gligor Bujor, un om încă tiner, a trăit în concubinat cu boala veduvă Saveta Raza. În timpul din urmă aceasta s'au urit de el, și i-a spus că o părăscă. Dar' el n'a voit. Vedova neavând încotro s'a dus la judecătorie și l'a pîrit și astfel el a fost scos cu polițistii din casa ei. De rușine și năcăz el încă în acea seară s'a dus la ea și atât a înpus-o cu cuțitul, până ce a murit. După aceea s'a dat prins.

O mușcătură de cocos — înveninată. Un copil de vre-o 4 ani, din New-York, mânând pâne cu unt, a ieșit prin curte. Co-coșul vîzendență l'a dus la el și-a voit să i-o piște din mâna, dar' neputând, a sărit asupra copilului, și l'a ciocnit de două ori în obraz. A doua zi s'a umflat obrazul copilului, ear' la o septembă el a murit.

Din dragoste. Din Becicherecul-mare se scrie, că un tiner, cu numele de Dusan Popov, s'a amoresat în fata unui proprietar, care se chama Danis Havev. Fata însă nu l'a prea băgat în seamă, și cerîndu-ă alul în căsătorie s'a învoit a se duce după dînsul Popov, ca să-și răsbumă, în ziua cununiei a mers și el către biserică. Dar' când a fost pe la mijlocul drumului, a scos un revolver și a tras un foc asupra miresei, răindu-o foarte grav. Ospeții cari au însoțit pe mireasă la biserică, s'au apucat după aceea și au bătut strănic pe fostul ei iubit, lăsându-l aproape mort.

Album de cântări. Atrage binevoitoarea luare aminte a familiilor române asupra unui album, care va apărea pe la finea lui Decembrie și va putea servi în același timp și ca un potrivit cadou de sărbători. Este un **Album de 20 cântări**, compus și aranjat pentru voce cu accompagnament de pian și coruri, de G. Sorban, Viena (IX, Lazarethgasse Nr. 6, Th. 20). Recomandăm cu toată căldura abonarea lui. Liste de prenumerații se află și la redacția foii noastre.

NOUTĂȚI

Dar evlavios. Nicolae Muntean, casar la institutul de credit și economii »Corviniana«, societate pe acții în Hunedoara și stimația soție Maria născ. Stoichiția din privilegiul unei sărbări familiare, anume: aniversarea a 25-a dela cununia dânsilor, au dăruit pe seama biserică gr.-or. din Hunedoara 2 acții de-ale »Corvinenei«, a căror valoare, după cursul zilei face 127 fl. 20 cr. dovedind dânsii prin această faptă marinimoasă cum au și să sărbă în mod demn și vrednic de laudă astfel de momente din viața omenească. Drept aceea li se aduce și pe calea aceasta cea mai călduroasă mulțumită în numele parohiei din partea subscrisei. Fie că această faptă plăcută lui Dumnezeu și oamenilor să aibă mulți imitatori; eară pe dânsii să-și țină bunul Dumnezeu mulți și fericiți ani, ca să mai poată face astfel de fapte generoase. Hunedoara, 2 Noemvrie n. 1899.

George Oprea, par. gr.-or.

Se vor sorta 50 de câștiguri în valoare de 13 milioane 160 de mii de coroane

M. H. Wurm agent-general

Budapestă, IV. Egyetem utcza 11. VIII. Kerepesi ut 10 sz.

Prima tragere la sorti

loteriei de clase a V-a reg. ung. privilegata se începe deja în 16 și 17 Noemvrie st. n.

Losuri valabile la această sortire oferim cu prețurile originale, anume:

los întreg. los jumătate. los patră. los optiv. fl. 6.— fl. 3.— fl. 1.50 fl. 75

Losuri și planuri de sortare trimitem franco.

Tot aici se capătă losuri pentru tragerile următoare. Câștigul cel mai mare în cas favorabil

1,000.000 coroane!

POSTA REDACTIEI.

Abonamentul nr. 1030. Am primit banii. Multumită. »Revista« vi se trimite regulat la C. Dlui I. I. în O. m. Cererea vi se împlineste cu placere. Dlui T. V. G. în H. Abonamentul l'am primit cu multumită. Cele trimise spre publicare le-am permis tocmai la încheierea foii. Dlui A. S. în P. În următorul viitor.

AMICITIE — DISTRACTIE

Lui. — Soll ich dir sagen, was Sehnsucht ist? — Meriti? Spar, wenn du liebst, des Mordes Hauch, Und brauch' ihn nur am rechten Orte: Wie helles Feuer wenig Rauch, Hat wahre Liebe wenig Worte.

Dacă vei urma acest sfat și vei fi mai crutător, și sigur că nu vei aștepta mult și acel „da” pe care îl urmărești de mult, te va surprinde în scurt timp.

E-a.

FEL DE FEL

Duel între Pămînt și Biela. O telegramă din Buenos-Ayres aduce stirea, că cometul Biela a apărut deja la orison și că se apropie cu mare celeritate de pămîntul nostru. Astronomii au calculat deja, că în noaptea de 13 Noemvrie n., între orele 2 și 3, Biela se va ciocni cu pămîntul și din această ciocnire oamenii superstitiști povestesc, că pămîntul va trage scurtă, ear' cometul își va face calea să victorioasă în univers. Teama aceasta însă este foarte nebasată, căci într-o astfel de ciocnire totdeauna cometul rămâne învinz. Așa s'a întîmplat și la 1845, când Biela s'a ciocnit că pămîntul. Urmarea acestei ciocniri a fost, că pămîntul a trecut prin Biela și l'a desfăcut în două, formându-se doi comete, fiecare plutind în altă direcție a universului. Ciocnirea dela 1845 a avut ca urmare o ploaie minunată de astri, care a dat aspect admirabil. Astrii cădeau cu milioanele, cum cadeeara zăpada. Una din jumătățile acestui comet se întoarce acum earăsi la noi, venind direct, ca și la 1845. Peste câteva zile vor sosi primii vestitori ai ciocnirii dela 13 Noemvrie, adeca vor cădea mii de astrii, și maximul va fi în 13 Noemvrie. Falb numește ziua de 13 Noemvrie ză critică de primul rang; noi sperăm însă, că duelul dintre pămînt și Biela se va sfîrși cu sdrobirea celui din urmă.

Cea mai frumoasă barbă din lume. Acum zece ani trăia încă la Monticello un lucrător, Louis Coulon, de 63 de ani, care se mândrea cu o barbă de 2 m. și 50 cm. lungime. El fusese nevoie să rade dela vîrstă de 12 ani, ear' la 44 avea deja o barbă în formă de evantai de 30 centimetri. La 20 de ani ea era de un metru, la 30 de ani era până la pămînt. Gloriosul ei posesor trebuia să înfășure împrejurul gâtului.

Dar era scris, Louis Coulon să fie întrebat de un American. Americanii au totdeauna lucrurile cele mai ciudate. D. M. V. Tapley, azi în vîrstă de 68 ani, arată cu mândrie o barbă de 3 m. 25 cm. Expertii socotesc, că ea va crește încă și va ajunge la 6 metri. Va fi deci cea mai frumoasă barbă din cele două luni. Tapley își infășoară această podoabă într-un saculeț de mătăsa și o pune între piept și plastronul cămesei. O arată bucurios admiratorilor săi. Ba într-o zi a eșit pe străzile New-Yorkului cu barba în libertate și care mătura trotoarele. S'a format așa aglomerație după dinsă, că poliția a fost silită să interveie.

Belsingul acesta de păr nu e un privilegiu al rassei omenești. Sunt și cei a căror coama ajunge la o mărime de 4 metri, ear' coada de 2 metri. Astfel era calul electorului de Saxa, August II, care fu mai târziu rege al Poloniei.

Laudă, nu glumă. Un candidat de înșurătoare și cu un mijlocitor povestea despre o damă tinerească, pe care acesta i-o recomandase. Între multele laude ce a adus fetei mijlocitorul, a fost și următoarea: E bogată ca Croesus, frumoasă ca Venus, și nevinovată ca — Dreyfus.

Ciudătenii din insulele Andamane.

Deși foarte apropiat de India, a cărei civilizație este de tot veche, deși aflându-se în drumul vapoarelor cari se abat pe la dînsii ca să ia apă de beut, locuitorii din insulele Andamane (în golful de Bengal) au rămas tot sălbatici și poate sunt cei mai sălbatici din toată lumea.

Bărbații nu sunt niciodată mai înalți de un metru și jumătate; femeile sunt și mai mici.

Să nu să credă însă că ei sunt o rasă disformă de pitici. Cu toată micimea corpului lor, sunt foarte bine făcuți. Coloarea pielei lor seamănă cu a negrilor africani, însă în toate celelalte privințe dînsii se apropie de indigenii din Noua Guineă, așa că mai mulți naturaliști le dau o origine comună cu a acestora.

Poporul acesta nu se ocupă cu agricultura și cu nici un soiu de meserie, nu are nici o religiune; nu și face case nici colibi și nu reservează nimic pentru viitor, ci trăește în mod bestial din vînat și pescuit. Afără de o învelitoare de scoarță cu cari își acoperă soldurile, nu cunosc altă haină.

Femeile își rad părul capului cu o bucată ascuțită de cremene: pentru ele pleșuvia este frumosă.

Bărbații sunt așa deprinși în a se urca pe copaci că mai înalți, încât nu sunt întrecuți în iuțelă nici de maimuțe nici de veverițe.

In insulele Andamane sunt mai mulți porci sălbatici și ei formează hrana principală a locuitorilor. Un matelot naufragiat, trăind mai multe zile printre acești indigeni, a văzut modul lor de-a coace purcări: fac focul la rădăcina unui copac mare și cu căt copacul arde, dînsii scot cărbunii ce se formează în mijlocul lor. Când rămâne în copac o gaură destul de mare, purcelul e aruncat acolo.

Femeile sunt roabele bărbaților și sunt dateoare să munceașă din greu toată viața lor; căte o zi de odihnă li-se dă când nasc copii.

Cățiva călători au pretins că indigenii din Andamane sunt măncători de oameni.

Alții susțin contrarul: deși foarte neostăpăniți, dînsii nu au acest obiceiu odios.

Ura lor însă contra străinilor e foarte mare și numai că îi zăresc de departe sunt cuprinși de o furie nespusă.

Această ură provine, se zice, din timpurile când negustorii de sclavi se duceau în insulele lor pentru că să prindă robi.

Când moare un om și înainte de-a să răci capul, rudele îi bagă capul între genunchi și-l leagă astfel. După ce-l îngroapă în aceeași poziție, așteaptă până să putrezească.

Atunci rudele se adună din nou, și urând într-un mod înforțat, îl desgroapă și împart oasele.

Multumită publică.

(Urmare și fine.)

Pe lista nr. 174 și 487 prin dl Atanasiu P. Bologa, paroch în Ruda-baja, dela d-sa 50 cr., dela fiul Sabin Bologa 50 cr., suma 1 fl.

Pe lista nr. 106 prin dl Aron Betecni, notar cercual în Benic, dela d-sa 1 fl., Remus Cristea 50 cr., Laurian Frâncu 50 cr., Amos Frâncu 30 cr., Nicolau Presia 20 cr., Achim Popu 30 cr., Nicolau Betecni 20 cr., suma 3 fl.

Pe lista nr. 588 prin Reverendissimus domn Alimpiu Barboloviciu, vicarul Silvaniei, dela d-sa 2 fl. 30 cr., Grățian Flonta, paroch în Cațelu-român 1 fl., biserică gr.-cat. de acolo 1 fl., Clemente Pop, paroch în Recea 1 fl., Aureliu Orian, paroch în Ciserin 50 cr., Andrei Cosma în Simleu 1 fl., Ioan P. Lazar 50 cr., Augustin Martis 1 fl., George Cedar 20 cr., Eugen Boros 50 cr., Dr. Ioan Nichita, avocat în Simleu 1 fl., suma 10 fl.

Pe lista nr. 768 și 367 prin dl Patriciu P. Barbu, adv. în Regin 2 fl. și dela »Mureșana« inst. de economii și credit acolo 2 fl., suma 4 fl.

Pe lista nr. 178 prin dl Nicolau Voin, preot în Valea-Lupului, dela Draghiu Alicu, Eva Alicu, Ianos Dubreu, Crișca Dubreu, Petru Vlaicu, Maria Vlaicu, Sanfira Dubreu, Petru Dubreu, Salomia Dubreu, Ianos Nicin,

Eva Nicin, Petru Solde, Saveta Solde, Ianos Alicu, Sanfira Alicu, Nicolau Voin și Anuția Voin căte 50 cr. Apoi dela mai mulți credincioși de acolo sume mai mici, ear' dela Ianos Borna și Eva 2 fl., Crăciun Mara, crăscnic 1 fl., Ioan Baran 1 fl. și Petru Voicu 1 fl., total 26 fl. 45 cr.

Pe lista nr. 607 prin dl Georgiu Suci, protopopul Indolului, dela d-sa 50 cr., dela Nicolau Petruția din Beliora 20 cr., apoi dela alți 10 înșii sume mai mici, apoi din Segagea, din Muntele Baisorei și Băsora din Săcel, Surduc și Iaior total 6 fl. 01 cr.

Ca răspuns la lista nr. 9. »Ardeleana« institut de credit și economii în Orăștie a trimis ofertul de 6 fl.

Pe lista nr. 44 prin dl Silvestru Nestor, profesor gimn. în Blaj, dela d-na Maria Marin 20 cr., Aurelia n. Solomon 1 fl., Silvia F. Negruțiu 20 cr., Roza Solomon 50 cr., Veturia F. Negruțiu 20 cr., Niculiu F. Negruțiu 20 cr., Emil F. Negruțiu, Ioan F. Negruțiu, jun. 20 cr., Ioan F. Negruțiu sen., profesor 1 fl., N. N. 20 cr., Lena Nestor 20 cr., Silvestru Nestor 1 fl., Silvia Nestor 10 cr., suma 6 fl. 20 cr.

Prin lista nr. 778 prin George Sandru, cantor în Hațeg, dela Fira I. Avram Popescu 50 cr., Adam Daju cu soția Ileana 1 fl., Aron Muntean 50 cr., George Costa 45 cr., Arfi Bălgărean 20 cr., Francisca Streit 20 cr., Raveca Bojan 30 cr., Manica lui Jancu Sandru 10 cr., suma 3 fl. 25 cr.

Pe lista nr. 228 prin dl Sofron Oltean, paroch în Rechitova, dela poporul credincios de acolo prin colectă suma 7 fl. 64 cr.

Pe lista nr. 151 prin dl Romul Raca, paroch în Bouțarul inf., dela d-sa 1 fl., Neti Raca, preoteasă 1 fl. și dela poporenii de acolo 4 fl. 36 cr., total 6 fl. 36 cr.

Pe lista nr. 214 prin dl Aurel Cetățian, profesor în Călăraș, dela d-sa 5 franci și dela dl Constantin Predelean din Călăraș în România, descendente din familia Canoniciului »Sincai« 20 franci suma, 10 fl. 70 cr.

Pe lista nr. 156 prin dl Pop Avel Bociat, protopopul Ulpe-Traiane în Grădiște, dela d-sa 2 fl., Alexandru Rimbaș, not. cercual în Pestiana 1 fl., Nicolau Trimțion 1 fl., Simon Adolf 50 cr., Cassa bisericească 1 fl., Cassa școlară 1 fl., Cassa Fondului cultural 2 fl., Cassa Ulpianei 4 fl. 72 cr. și dela alți credincioși tot din Grădiște sume mai mici, total 14 fl. 12 cr.

Pe lista nr. 704 prin dl Manasie Pop, preot în Zaican, dela d-sa 50 cr., Ianes Pop cu soția și fiul 50 cr., Carol Pasca, înv. 50 cr., Denas Müller, ospătar 20 cr., Huniadi Iános, jude com. 10 cr. și alți credincioși, suma 2 fl. 40 cr.

Pe lista nr. 159 prin dl Ioan Bernat, preot dela familie și alți credincioși suma 35 cr.

Pe lista nr. 152 prin dl Andrei Pop Bociat, paroch în Bouțarul sup., dela d-sa și alți credincioși de acolo suma 1 fl.

Pe lista nr. 185 dela dl Ioan Suci, paroch în Galați lângă Puj, dela Avram Stanciu 1 fl., Grățian German 50 cr., Filip German 20 cr., Mateiu Hirnea 20 cr., și dela alți credincioși de acolo suma 3 fl. 10 cr.

Pe lista nr. 762 prin dl Nicolau Nestor, vicar în Hațeg, dela d-sa 3 fl. 10 cr., Alexandru Nemes 1 fl., Petru Popu cu soția Fira 20 cr., Marișca Vilt 20 cr., Mihai Toplician Lung 20 cr., soția sa Zsica 30 cr., suma 5 fl.

Publicând acestea, de încheiere aducem tuturor generoșilor contribuitorilor și domnilor colectanți multămîtele cele mai profunde pentru obolul caritativ și sprînghul dat în favorul sf. Mănestirii.

Hațeg, în Septembrie 1899.

In numele comitetului mănestiresc

N. Nestor, Dr. G. Suci,
presedinte, adv. și cassar.

Redactor responsabil: Petru P. Barițiu

Szám 3873—1899. kig.

(607) 3-3

Pályázati hirdetmény.

Hunyadvármegye szászvárosi járáshoz taroz Felkenyér nagyközség községi jegyzői állása lemondás folytán üresedésbe jövén, annak választás után leendő betöltsére pályázatot hirdetek.

Érintett jegyzői állás javadalmazása a következő:

1. Évi törzsfizetés 500 ft.
2. Természetbeni lakás, esetleg az eddig elvezetett 50 ft évi lakbér.
3. Kellő mennyiségi tűzifa.
4. M. kir. anyakönyvvezetői évi tiszteletdíj 80 ft.
5. Magán munkálatokért szabályrendelelileg megállapított díjak.

Felhívom ennélfogva mindazokat, kik ezen állást elnyerni ohajtják, miszerint az 1883 évi I. t-cz. 6 §-ában előírt minősítéstük és eddigi működéstük igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeket f. é. november hó 14-ig bezárólag annyiival is inkább nyújtásuk be hozzá, mivel a hiányosan felszerelt avagy később érkező folyamodványokat figyelembe venni nem fogom.

Választási határidőül f. é. november hó 16. napjának d. e. 9 óráját Felkenyér nagyközség kőszegi jegyzői irodájába tűzöm ki.

Szászvároson, 1899. október hó 19-én.

Fodor Gyula,
főszolgabíró.

Reuma-Geist

se numește

un fel de medicament, care la expoziția higienică finătă la anul 1895 în Cairo și la 1896 în Londra, a fost distins cu medalie de onoare și cu medalie de aur. Acest medicament a fost aprobat de cei mai distinși medici și se întrebunează în cele mai mari spitale. El are o influență repede asupra ori-cărei părți a corpului, și anume contra reumatismului, nervosității, podagrei, ișias și asthma.

Influența lui în unele cazuri este așa de extraordinară, că și la boale mai învechite, dacă se întrebunează și numai odată, înceată ori-ce durere.

Durerea de dînti și de cap
înceată în 5 minute!

Pretul unei sticle, cu îndrumările de lipsă, este 1 coroană, calitate mai mare 2 coroane 40 fileri. Deposit principal în Budapesta, la farmacia d-lui Iosif Török, Király-utcă 12, și la dl Dr. A. Egger, Váci-körút 17, precum și în toate celelalte farmacii din capitală și provincie, și la producătorul

WIDDER GYULA

farmacist,

Sátoralja-Ujhely.

Comande din provincie se efectuează (608) cu acurateță. 4—10

Deposit în Orăștie la dl Josef Graffius, în Sibiu la I. C. Molnár, Heinrich Gottlieb și E. Rumler, în Szász-Sebes la Ludwig Binder și W. Lederbilger.

lunar poate să câștige, sigur și onest, fiecare persoană, de ori-ce poziție, locue